



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **O. E.**, ev. č. X
státní příslušnost N. f. r.
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2023, č. j. OAM-59/ZA-ZA11-K03-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť žádost posoudil jako nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Otázkou je, zda se žalovaný řádně zabýval tím, zda v Nigérii od rozhodnutí o předchozí žádosti žalobce nedošlo k natolik významné změně, která jej měla vést k opětovnému meritornímu posouzení žádosti.

II. Žaloba

2. Žalovaný se dle žalobce na jednu stranu odmítl podanou žádostí věcně zabývat s odkazem na duplicitu uplatněné argumentace, kterou navíc nijak nekomparuje. Na druhou stranu sám žalovaný přiznal, že žalobce v části uplatňuje novou argumentaci. Žalobce má za to, že si závěry žalovaného protiřečí. Z provedeného dokazování dle jeho názoru vyplynulo, že jsou dány důvody pro věcné posouzení nově uplatněné argumentace dle § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Žalobce nyní vznášené důvody v předchozím řízení neuváděl, neboť své obavy začal pociťovat až v reakci na informace o aktuálnosti nebezpečí dopadající na jeho blízké a zhoršení politické a bezpečnostní situace v zemi. Podaná žádost měla být věcně projednána, neboť se opírá o důvodné obavy z pronásledování z důvodu uplatňování politických práv, resp. z důvodu uplatnění politických názorů v prvním řízení o udělení mezinárodní ochrany.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný popírá oprávněnost námitek žalobce a odkazuje na obsah správního spisu a na napadené rozhodnutí. Žalovaný zvážil přípustnost opakované žádosti žalobce a zjistil, že se neobjevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu zákona o azylu, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení a svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu, což žalovaný dostatečně zdůvodnil v napadeném rozhodnutí.

IV. Hodnocení věci soudem

4. Žaloba *není důvodná*.
5. První žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal dne 15. 12. 2019. Žalovaný první žádost žalobce zamítl rozhodnutím ze dne 7. 5. 2021, č. j. OAM-495/LE-BA02-2019. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobou, kterou Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 30. 6. 2022, č. j. 62 Az 29/2021-45, zamítl. Kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 24. 11. 2022, č. j. 5 Azs 224/2022-28.
6. Dne 16. 1. 2023 žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. K důvodům uvedl, že pochází z aristokratické rodiny šlechtické komunity N. O. O problémech spojených s touto skutečností, jako např. nutnost sestry vycestovat a odjet do USA, hovořil již v minulé žádosti. Únos strýce skupinou „U. G.“ a jeho následná smrt v důsledku nezaplacení výkupného jsou novými skutečnostmi. Žalobce by se v Nigérii necítil bezpečně, kdyby se tam vrátil. Správně by tam měl být a vládnout své komunitě, nicméně nechce se nyní stát králem a správu svých záležitostí předal strýci. Současný guvernér jeho rodinu nepodporuje. Se členy skupiny „U. G.“ se žalobce sám nikdy nesetkal.
7. Napadeným rozhodnutím žalovaný posoudil opakovanou žádost žalobce jako nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Neshledal důvody pro nové posouzení žádosti žalobce.
8. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní

ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

9. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
10. Unijní základ tohoto ustanovení představuje čl. 40 procedurální směrnice, který upravuje tzv. následné žádosti. V odst. 2 umožňuje členským státům nejprve provést předběžné posouzení, zda se objevily nebo zda žadatel předložil nové skutečnosti nebo zjištění týkající se posouzení, zda lze žadatele uznat za osobu požívající mezinárodní ochrany podle kvalifikační směrnice. Musí se jednat o nové skutečnosti nebo zjištění, které *významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za osobu požívající mezinárodní ochrany* (odst. 3). Zároveň podle odst. 4 tohoto ustanovení mohou členské státy rozhodnout o dalším posuzování žádosti, pouze pokud dotýčný žadatel *nemohl v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku*, zejména při využití svého práva na účinný opravný prostředek podle článku 46.
11. Podle čl. 42 odst. 2 procedurální směrnice mohou členské státy ve vnitrostátním právu stanovit pravidla pro předběžné posouzení podle článku 40. Tato pravidla mohou, mimo jiné (a) uložit dotyčnému žadateli povinnost, aby uvedl skutečnosti a předložil důkazy, které odůvodňují nové řízení, a (b) povolit, aby proběhlo předběžné posouzení pouze na základě písemného podání bez osobního pohovoru.
12. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, bod 19).
13. Napadené rozhodnutí všem těmto požadavkům vyhovuje. Žalobce totiž opravdu oproti své žádosti z roku 2019 netvrdí nic nového, co by mělo relevanci z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany. Při poskytnutí údajů k opakované žádosti žalobce uvedl coby novou skutečnost pouze únos a následnou smrt svého strýce způsobenou skupinou „U. G“. Již z vyjádření žalobce však plyne, že k únosu došlo s úmyslem získat výkupné od rodiny žalobce, přičemž ta jej nezaplatila. Krajský soud souhlasí se žalovaným, že se jednalo o kriminální čin, který nicméně neměl příčinnou souvislost se žalobcem v azylově relevantním smyslu. Z únosu strýce za účelem získání výkupného neplyne ohrožení bezpečnosti osoby žalobce, které by se bez dalšího vztahovalo k některému z důvodů udělení mezinárodní ochrany, přičemž postavením tradičních nigerijských vládců a rodinnými vazbami žalobce se žalovaný zabýval již v rozhodnutí o první žádosti žalobce.
14. Žalobce má za to, že v napadeném rozhodnutí absentuje komparace duplicity důvodů žádosti. Shrnutím důvodů první žádosti se žalovaný zabýval na s. 3 napadeného rozhodnutí,

načež posoudil též povahu žalobcem nově zmíněné skutečnosti smrti strýce žalobce a dospěl k závěru, že tato skutečnost není azylově relevantní a nemá příčinnou spojitost s osobou žalobce. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle krajského soudu dostatečné, a to i vzhledem k tomu, že ve správním spise je založeno rozhodnutí žalovaného o první žádosti žalobce, ze kterého též vyplývá shrnutí důvodů žádosti i jejich posouzení ze strany žalovaného. Kromě rozhodnutí o první žádosti žalobce jsou součástí spisu též informace o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, informace o bezpečnostní situaci v zemi, zpráva o dodržování lidských práv a informace týkající se přímo ozbrojené skupiny „U. G“.

15. Napadené rozhodnutí krajský soud neshledal ani rozporným. Žalovaný se správně zabýval smrtí strýce žalobce coby nově uváděnou skutečností, kterou však posoudil jako azylově irelevantní, s čímž se ztotožnil i krajský soud. Ač může být posouzení nově uváděné skutečnosti pro žalobce matoucí, nejedná se o novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.
16. Žalobce v žalobě velmi obecně namítá též zhoršení politické a bezpečnostní situace v zemi. Při posuzování opakované žádosti o mezinárodní ochranu se žalovaný musí zabývat i tím, zda se od posledního posouzení žádosti nezměnila situace v zemi původu cizince do té míry, že by zvyšovala pravděpodobnost udělení mezinárodní ochrany v případě nového meritorního posouzení této žádosti. Muselo by se jednat o takovou změnu, která buď ve vztahu k individuálním důvodům, pro které cizinec žádá o mezinárodní ochranu, zvýší pravděpodobnost, že bude čelit pronásledování nebo vážné újmě (např. změna politického režimu), anebo o takovou změnu obecné situace, která by takovému nebezpečí vystavila v podstatě kohokoliv (typicky vypuknutí intenzivního ozbrojeného konfliktu). Z odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti by pak mělo být zřejmé, že se žalovaný situací v zemi původu a jejím případným vývojem zabýval. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje, že v Nigérii od doby meritorního posouzení první žádosti (květen 2021), případně od doby ukončení řízení na příslušném soudu (listopad 2022), nedošlo k žádné zásadní změně, která by mohla představovat novou relevantní skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Tento závěr má oporu ve správním spise a žalobce neuvádí nic, co by jej zpochybnilo.
17. Lze tedy uzavřít, že žalobce nesplnil podmínky pro opětovné meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Neuvedl a ani se neobjevily takové nové skutečnosti, které bez jeho zavinění nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které by zároveň svědčily o tom, že by žalobce mohl čelit pronásledování nebo vážné újmě. Zároveň v Nigérii nedošlo od posledního posouzení jeho žádosti k takové významné změně situace, že by sama o sobě byla důvodem pro meritorní posouzení opakované žádosti žalobce. Žalovaný proto postupoval správně, když opakovanou žádost posoudil jako nepřipustnou a řízení o ní zastavil.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
19. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 22. prosince 2023

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce